

МИКЕЛАНДЖЕЛО БУОНАРОТИ РОДЕНИЯТ КЪМ СМЪРТ ОТИВА...

Превод от италиански: Драгомир Петров, 1970

chitanka.info

РОДЕНИЯТ КЪМ СМЪРТ ОТИВА... [0]

*Роденият към смърт отива —
в бега на слънцето и дните
твар земна не остава жива.
Без сладостите и злините,
без дарби и без слог висок,
без потеклото на дедите
сме сенки денем, дим във мрака.
А хора като вас със всяка
тъга и радост бяхме ние;
но след като смъртта ни скрие,
земя сме мъртва, мълчалива.
Роденият към смърт отива;
очите наши бяха цели,
със зрак във всяка кухина,
а днес са празни, почернели —
на дните станаха храна.*

[0] Този така силен фрагмент от недовършено стихотворение, който дълго време бил приписан другому, говори за силното влияние на Савонарола, изпитано от Микеланджело като младеж във Флоренция. — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.